

29 Μαΐου 2020

Ο Άγιος Θεόδωρος ο Βυζάντιος και τα ..φυστίκια της Μαρίας

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Το περιστατικό εξελίσσεται στην Μυτιλήνη, και αφορά μία αδελφή από τις πιο αγαπημένες μου. Θα την αποκαλώ Μαρία (δεν είναι αυτό φυσικά το όνομά της) .

Είναι Τετάρτη μεσημέρι και η αδελφή επιστρέφει από προσκύνημα στον ταξιάρχη του Μανταμάδου. Η ώρα είναι 16.00, και το καράβι που θα την μεταφέρει στον Πειραιά θα φτάσει στο λιμάνι στις 17.30. Ετσι η αδελφή, βλέποντας πως προλαβαίνει αποφάσισε να περάσει από την Μητρόπολη της Μυτιλίνης και να χαιρετίσει τον Άγιο Θεόδωρο τον Βυζάντιο, του οποίου ολόκληρο το σκήνωμα φυλάσσεται στον ναό.

Κρατούσε στο χερι της μία ζακέττα όλη κι όλη και το σακουλάκι με τα φυστίκια που είχε αγοράσει για να μασουλάει στο πλοίο μιας και ήταν ημέρα νηστείας...αποσκευές δεν είχε, εκτός από την τσάντα που όλες οι γυναίκες

κουβαλάμε πάντοτε μαζί μας με τα απαραίτητα.

Σκέφτηκε πως προλαβαίνει να του κάνει την παράκλησή του.... Προχωρώντας προς τον ιερό ναό αναρωτιόταν αν θα τον εύρισκε ανοικτό μιας και ήταν μεσημέρι....χαμένη στην σκέψη ότι ακόμα και αν ο ναός είναι κλειστός θα κάνει την παράκληση απέξω εφτασε στα σκαλοπάτια του και με χαρά της διαπίστωσε πως όχι μόνον ήταν ανοικτές οι πόρτες του αλλά ήταν και όλοι οι πολυέλαιοι αναμμένοι.. Μπήκε μέσα βιαστικά, ακούμπησε τα πράγματα της σε μία καρέκλα, φόρεσε το μαντήλι της και παίρνοντας το βιβλίο με την παράκληση πλησίασε το σκήνωμα.

Τελείωσε τον παρακλητικό κανόνα, προσκύνησε και έκανε να φύγει....πήρε την τσάντα της από την καρέκλα και προχώρησε στην έξοδο. Δεν είχε προλάβει να κατέβει όλα τα σκαλοπάτια του Ναού, όταν θυμήθηκε .....τα φυστίκια και όπως είναι φυσικό γύρισε πίσω για να τα πάρει. Μια έκπληξη την περίμενε , όταν κοιτώντας πίσω είδε την πόρτα κλειστή...τα φωτα σβηστά....

Αναρωτιόταν τι συνέβη, τρία σκαλοπάτια είχε προλάβει να κατέβη...είπε να φύγει, μα θυμήθηκε πως δεν είχε τίποτα άλλο για φαγητό και πως θα την «εβγαζε» στο ταξίδι....?

Ετσι κατευθύνθηκε προς το γραφείο του ιερέως που βρίσκεται στο υπόγειο του ναού από την πλαινή πλευρά....Μπήκε μέσα και τον παρακάλεσε να της ανοίξει για να πάρει τα....πράγματά της (δεν τόλμησε να πει στον ιερέα για φυστίκια, πίστεψε πως δεν θα της ανοίγε για κάτι τέτοιο). Εκείνος, εκπληκτος την ρωτησε πότε συνέβη το περιστατικό κυττώντας την με ύφος που δεν έδειχνε να πιστεύει και πολύ αυτό που του έλεγε....

- Τώρα πριν λίγο ....δεν είναι ούτε πέντε λεπτά....μα πως κλείσατε την πόρτα και δεν σας είδα....

- Κυρία μου, καταλαβαίνετε τι μου λέτε...? Εγώ ο ίδιος κλείδωσα στις 15.00 και μόνον εγω εχω αυτά τα κλειδιά, της είπε κουνώντας μάλιστα στα χέρια του τα κλειδιά του ναού. Τυχαία με βρήκατε εδώ...δεν εφυγα σήμερα είχα καποιες επιστολές να φτιάξω...

- Μα δεν μπορεί, σας λέω, πριν λίγο ήμουν μέσα, και εκανα την παρακληση. Όλα τα φωτα ήταν αναμένα και αφησα στην καρέκλα τα πραγματά μου...Σας παρακαλώ πάτερ, μην παίζετε με τον πόνο μου....ανοίξτε μου σας παρακαλώ να τα πάρω....

Λίγα λεπτά μετά και με τις πιέσεις της Μαρίας να ανοιχτεί η πόρτα της εκκλησιάς ο ιερέας υποχώρησε περισσότερο για να της αποδείξει πως μάλλον τρελλάθηκε...

Προχώρησαν μαζί, ξεκλείδωσε την πόρτα και η Μαρία κατευθύνθηκε στην καρέκλα που είχε αφήσει τα πράγματα. Έκπληκτος ο ιερέας την κοιτούσε να παίρνει την ζακέτα της και αρχισε να σταυροκοπιέται....Η Μαρία μάταια εψαχνε γύρω τριγύρω για τα φυστίκια...

Πήρε την ζακέτα και προχωρησε προς την έξοδο. Κανείς δεν γνωρίζει αν ο ιερέας την άκουσε καθώς μονολογούσε απευθυνόμενη στον Αγιο.... «χαλάλι σου τα

φυστίκια μου άγιε του Θεού, με το θάυμα που με αξίωσες να ζήσω σήμερα...». Από τότε δεν παραλείπει ποτέ, σε κάθε επίσκεψη στο αγιονήσι, να περάσει από την μητρόπολη και να κάνει στον Άγιο Θεόδωρο τον Βυζάντιο, την παράκλησή του...Μόνο που φροντίζει αυτό να μην ξαναγίνει μεσημεριανές ώρες που η εκκλησιά είναι κλειστή...

<http://orthodoxia.forumup.gr/>